

Но сега, следъ дълги наблюдения, всички знаемъ, какъ става това.

Животнитѣ се разселватъ по земята по много начини. Има случаи, когато вѣтрѣтъ подгони облакъ отъ скакалци и го отнесе задъ морето. Случвало се е не веднажъ, щото ураганъ да налети върху поле, гдето има много червеи, гжсеници и жаби. Бурята ги грабва, издига високо къмъ небето и ги отнася съ себе си. Високо надъ земята вѣтрѣтъ духа винаги по-силно, защото тамъ нѣма никаква прѣчка за него. Вѣтрѣтъ подхваща тамъ животнитѣ и, докато тѣ падатъ, отнася ги на разни страни, все по-далечъ. Така се носятъ по въздуха нѣкои животни, които сами не могатъ да летятъ. Имало е случаи, когато вѣтрѣтъ ги е отнасялъ на много километри далечъ. Най-после, за почуда на хората, тѣ падатъ отъ небето като дъждъ. Въ старитѣ книги има записано, кога е имало такива дъждове отъ животни. Напримѣръ, въ 1806 год. въ Германия изведнажъ започнали да падатъ отъ небето раци, а на 18 юний 1841 год. въ Швеция нападали отъ небето заедно съ дъжда различни риби: шарани, шуки и др. То се знае, че рибата е била мъртва, но рацитѣ, жабитѣ, скакалцитѣ, червеитѣ падатъ понѣкога и живи. Тѣзи животни се отнасятъ понѣкога въ други страни, гдето не ги е имало по-рано и тамъ бързо се размножаватъ. Ето какъ вѣтрѣтъ спомага за разселването на животнитѣ по земята.

Въ студенитѣ страни, по Ледовития океанъ, на ледени планини правятъ далечни пжтешествия бѣли мечки и полярни лисици. Така тѣ преплуватъ хиляди километри. А въ горещитѣ страни животнитѣ плаватъ често на дървета. Подиръ голѣмитѣ бури всрѣдъ океана винаги плаватъ много дървета. Често дърветата сж запазили дори и листата си. Течението ги носи все по-далечъ отъ брѣга. Моряци разказватъ, че сж виждали на